امتیاز

روزنامه صبح ایران

WWW.EMTIAZDAILY.IR

یک‌شنبه / ۱۵ تیر ۱۳۹۹ / ۱۳ ذی‌القعده ۱۴۴۱ / ۵ جولای ۲۰۲۰

شماره ۲۹۹۵ / ۸ صفحه / قیمت ۲۰۰۰ تومان

۱

چشم‌انداز سینمای ایران در دوران پساکرونا

۳

پرداخت تسهیلات به بازنشستگان ۱۱ برابر شد

روحانی: احساس خطر کنیم محدودیت‌ها را برمی‌گردانیم

استفاده از ماسک الزامی شد

۲/

۳

چه کسی پاسخگوی بیماران کرونایی لیگ برتر خواهد بود؟

وقتی نصف لیگ مبتلایند یا در معرض ابتلا

هومن جعفری

تایید خبر ابتلای هشت بازیکن استقلال به بیماری کرونا، تایید همان پیش بینی هایی بود که دو ماه قبل از زبان همه می شنیدیم و افشین پیروانی به سخره می گرفتشان! تایید خبرابتلای هشت بازیکن استقلال به کرونا زمانی آمد که از چند ساعت قبلش با اخبار شدت گرفتن وحشتناک این بیماری در تهران، بمباران شده بودیم. یکی دو ساعت بعد از اینکه خبر آمد موج دوم این ویروس حمله اش را آغاز کرده و بیمارستان ها در شهرهای پر خطر، در حال انفجار ظرفیتند، خبر ابتلای هشت بازیکن استقلال به کرونا رسید.../صفحه۴

یورو؛ ۲۲۴۰۰ تومان؛

دلار در آستانه ۲۰ هزار تومان

صرافی‌های بانک‌ها از روز، چهاردهم تیرماه، قیمت دلار را برای فروش به مردم ۱۹ هزار و۹۸۰ تومان اعلام کرده‌اند. این صرافی‌ها دلار را از مردم با قیمت ۱۹ هزار و ۵۰۰ تومان خریداری می‌کنند.

صرافی‌های بانک‌ها از روز چهاردهم تیرماه، قیمت دلار را برای فروش به مردم ۱۹ هزار و۹۸۰ تومان اعلام کرده‌اند. این صرافی‌ها دلار را از مردم با قیمت ۱۹ هزار و ۵۰۰ تومان خریداری می‌کنند.

بر همین اساس طی روز جاری قیمت فروش یورو در صرافی‌های بانک‌ها، ۲۲ هزار و ۴۰۰ تومان اعلام شده است. همچنین قیمت خرید یورو نیز در این صرافی‌ها ۲۱ و ۹۰۰ هزار تومان است. گفتنی است؛ ۵ صرافی بانکی در خیابان فردوسی با داشتن کارت ملی، کارت شتاب و شماره همراه به نام متقاضی از ساعت ۱۰ تا ۱۵ تا ۲۰۰۰ دلار آمریکا به متقاضیان واجد شرایط عرضه می‌کنند.

شش سینماگر نظر دادند؛

چشم‌انداز سینمای ایران در دوران پساکرونا

شش سینماگر ایرانی نقطه‌نظرات خود را درباره چشم‌انداز سینمای ایران در دوران پساکرونا مطرح کردند.

به گزارش امتیاز، از آخرین ماه سالی که گذشت تا پایان بهار ۹۹، شیوع ویروس کووید-۱۹ سبب شد تا سینمای ایران یک شرایط بحرانی را پشت سر بگذارد. سالن‌های سینما تعطیل شد، تولید از حرکت ایستاد و با قطع ارتباط مردم با سالن‌های سینما، وضعیت سرمایه‌گذاری و درآمدزایی سینما و از سویی معیشت کارکنان سالن‌های سینما به خطر افتاد. تدبیر متولیان سینمای ایران، اجرای یک طرح حمایتی از سینماگران آسیب‌دیده در اکران بهار بود و بعد با بهبود نسبی اوضاع، چرخ تولید و اکران با رعایت پروتکل‌های بهداشتی، حرکت خود را از سر گرفت. در این روزها باردیگر موج شیوع کرونا در فصل تابستان اوج گرفته و چرخه سینمای ایران را باردیگر تحت‌تأثیر خود قرار داده است. با این وجود، آنچه مسلم است حیات سینما ادامه خواهد یافت اما به نظر می‌رسد در پساکرونا، وضعیت تازه‌تری را پیش‌رو داشته باشد. (به ترتیب الفبا:) سیروس الوند (کارگردان و فیلمنامه‌نویس)، خسرو دهقان (منتقد فیلم و رییس انجمن صنفی منتقدان و نویسندگان آثار سینمایی)، سعید راد (بازیگر)، سیدجمال ساداتیان (تهیه‌کننده، پخش‌کننده و سینمادار)، علی سرتیپی (تهیه‌کننده، پخش‌کننده و سینمادار) و رسول صدرعاملی (کارگردان، تهیه‌کننده، پخش‌کننده و فیلمنامه‌نویس) در این خصوص به اظهارنظر پرداخته‌اند.

تا پایان امسال سینما نمی‌تواند به حالت گذشته خود بازگردد

سیروس الوند کارگردان و فیلمنامه‌نویس با اشاره به چشم‌انداز اقتصادی سینمای ایران در دوران پساکرونا گفت: سینما وقتی زنده است که تولید باشد. آن زمان است که تجربه‌ها و چهره‌ها به چشم می‌آیند و چرخه اقتصاد سینما به حرکت در می‌آید. در این چند ماه گذشته از سال جدید، شرایط بیماری کووید-۱۹ باعث شد تا تولید به طور موقتی تعطیل شود به طوری که این کم و بیش کاری که در حال ساخت است، کفاف برپایی یک جشنواره معمولی در سال جاری را هم نمی‌دهد ...الوند با اشاره به وضعیت فعلی بازگشایی سالن‌های سینما گفت: وقتی فیلمی فروش کند، رونق به وجود می‌آید. به عبارت دیگر، کار ما به نتیجه‌اش زنده است و نتیجه این کار یعنی اکران؛ اما تصورم بر این است تا پایان امسال سینما نمی‌تواند به حالت گذشته خود بازگردد و در شرایطی که ما هنوز پایان دقیق این بیماری را نمی‌دانیم، باید به فکر تولیداتی باشیم که در شرایط آنلاین و اینترنتی دیده شوند و این شاید به آن معنا باشد که رفته رفته سالن نمایش حذف شود زیرا هر تلاشی هم که شکل بگیرد، خیلی از پروتکل‌های بهداشتی در سالن نمایش اتفاق نمی‌افتد و رعایت نمی‌شود. تصورش سخت است که شما با یک همراه به سینما بروید و یک صندلی خالی میان شما باشد... اینکه می‌گویند پنجاه درصد سالن باید پر شود، در شرایطی که سینما همچنان می‌خواهد پنجاه درصد از فروش فیلم را بردارد، آیا شدنی است؟ تهیه‌کننده با چه امیدی باید فیلم اکران کند؟ البته حرف من این است که در شرایط پساکرونا، باید چاره اندیشید تا اقتصاد سینما رو به زوال نرود. این که چطور می‌توان سینما داشت اما سالن نمایش (در شرایط حاضر) نداشت . این کارگردان درباره اتفاقاتی چون رواج اکران فیلم برای سرنشینان خودروها (سینما پارکینگ) گفت: این بحث هنوز گستردگی ندارد. اکران ماشینی در شهرستان وجود ندارد و در همه مناطق نیست. صرفا اختصاص یک محل در برج میلاد به این موضوع کافی نیست، پس این مبحث که البته یک ایده کمکی است، آنقدرها تعیین کننده نیست که بتواند به اقتصاد سینما کمک کند.الوند درخصوص اکران‌های آنلاین نیز گفت: شاید شرایط مخاطبان سینما را به این سمت سوق داده اما باید توجه داشت که سینما برای خانه نیست. آداب فیلم دیدن این نیست و فیلم دیدن آداب خاص خود را دارد و نباید از آهنگ و روال خود خارج شود.این کارگردان در پایان گفت: صنعت سینمای ایران معتبر است. ما کشوری هستیم که تمام جوایز معتبر و مطرح دنیا را در ویترین افتخارات خود داریم. ما باید از سینما مراقبت کنیم و نگذاریم تعطیل شود. بلیت‌های سینما، نباید بی دلیل، گران شود. ما باید یک تفریح فرهنگی را که به‌خصوص جوانان از آن استقبال می‌کنند، سرپا نگه داریم. اگر این «دو ساعت فیلم دیدن» را تعطیل کنیم، چه کسی می‌داند جوانان ما چه چیزی را جایگزین این دو ساعت خواهند کرد؟

اگر در پساکرونا مانند قبل از کرونا هم باشیم، بازی را برده‌ایم

«خسرو دهقان» رییس انجمن صنفی منتقدان و نویسندگان آثار سینمایی درباره وضعیت پیش‌روی اقتصاد سینمای ایران در دوران پساکرونا عنوان کرد: به نظرم در دوره پیش رو، کار خیلی مهمی نمی‌توان کرد و صرفا باید مانند گذشته رفتار کرد. در واقع من معتقدم در این صورت هم ما به حالت اولیه و عادی‌مان برمی‌گردیم و بازی را برده‌ایم.

این منتقد فیلم ادامه داد: کرونا موضوعی است که زندگی و اقتصاد را تحت‌تأثیر قرار داده است. در این شرایط ممکن است تهیه‌کننده‌ها ورشکسته شوند، اما باید به شرایط عادی برگردند. در اصل باید بگویم برای دوران کرونا باید فکری کرد تا دوران پساکرونا شرایط عادی شود.

رئیس انجمن صنفی منتقدان و نویسندگان آثار سینمایی عنوان کرد: کسانی که تا به امروز ضرر کرده‌اند، در اصل دارایی خود متضرر نشده‌اند و در واقع به سودی که قرار بود به دست بیاورند، ضرر وارد شده است. پس در دوران پساکرونا، با بازگشایی سالن‌های سینما و حمایت‌های دولتی، بی‌شک به شرایط عادی بازخواهیم گشت.

روال مرسوم سینمای ایران تغییر می‌کند؟

«سعید راد» بازیگر قدیمی سینمای ایران در خصوص اقتصاد سینمای ایران در دوران پساکرونا گفت: پدیده شوم کرونا در چند ماه اخیر، به تمام حرفه‌ها لطمه زد و صدمه‌ای جدی به اقتصاد دنیا وارد کرد. این یکی از بیماری‌های وبال گردن بشر است که داشتن تماس و ارتباط بیشتر از هرچیز دیگری مولد آن بین افراد جامعه بوده و به همین دلیل، سبب تعطیلی سالن‌های سینما شده است.او با اشاره به بازگشایی سالن‌های سینما در دوره جدید و لزوم رعایت پروتکل‌های بهداشتی گفت: از آنجا که سینما یک تفریح خانوادگی است، فاصله‌گذاری بین مخاطبان در بازگشایی سالن‌ها خوشایند نیست و نمی‌توان نسبت به فروش فیلم‌ها امید زیادی داشت. این را هم باید درنظر داشت که با وجودی که کارکنان و دست‌اندرکاران سینما احتیاج به کسب درآمد دارند، اما بازی با جان مردم هم عقلانی نیست و نباید بدون دستیابی به چشم‌انداز کامل مردم را به سالن‌های سینما دعوت کرد. سعید راد درخصوص ارزیابی‌اش از تغییر رویکردهای فیلمسازی پس از باز شدن سالن‌های سینما، گفت: باید بپذیریم سینمای ایران از نظر توجه به ژانرهای مختلف، آنقدر قدرتمند و موفق نبود که حالا بتواند مسیر خود را با توجه به شرایط تغییر دهد. شاید حرکت‌هایی در این زمینه صورت گرفته باشد، اما روال مرسوم سینمای ایران، فیلم‌هایی است که با قواعد خود سینمای ایران ساخته می‌شوند، گهگاه، یک فیلم کمدی پربیننده می‌شود و گاه یک فیلم اجتماعی. اگر صنعت سینمای ایران تعریفی داشت و ما سینمایی قدرتمند مبتنی بر تنوع ژانر داشتیم، می‌شد نسبت به تغییر رویکرد فیلمسازی در این دوره جدید، امیدوار بود و درباره آن صحبت کرد.

فیلم‌های سینمایی در دوره جدید باید پرقدرت باشند

«سیدجمال ساداتیان» تهیه‌کننده و سینمادار با اشاره به چشم‌انداز اقتصادی سینمای ایران در دوران پساکرونا گفت: شروع بازگشایی سینما بعد از دوران کرونا، ریسک بالایی دارد که شامل دو موضوع می‌شود؛ یک این که فیلم باید آنقدر پرقدرت باشد که در جذب مخاطب درست عمل کند و موضوع دیگر، ریسک تهیه‌کننده برای اکران فیلم است و این که چگونه با اکران فیلم خود برخورد کند. او در ادامه، درخصوص رواج اکران آنلاین که در شرایط کرونا استقبال زیادی از آن شد نیز گفت: این بحث چند سالی مطرح بود که در شرایطی که دو سوم از مجموع فیلم‌های ساخته شده سالانه سینمای ایران، فرصت اکران عمومی می‌یابند، بتوان از این راه‌حل استفاده کرد. شیوع کرونا، سبب شد تا تصمیم‌گیری و اجرای «اکران آنلاین» سرعت بگیرد اما باید توجه داشت که این نوع اکران نیز شرایط باثباتی ندارد. از طرفی این هم یک واقعیت است که فیلم‌هایی که به شکل آنلاین اکران شده‌اند، فیلم‌های پرقدرتی نیستند که جریان بسازند، ضمن آن که قاچاق نمی‌گذارد که فیلم مسیر اصلی خود را برای دیده شدن طی کند که این موضوع باعث می‌شود تهیه کننده و کارگردان، یک ضربه اقتصادی تازه را متحمل شوند...

ساداتیان گفت: با این اوصاف فراهم شدن بستر اکران آنلاین، می‌تواند در آینده مسیری نو را برای بخش اقتصادی سینمای ایران ترسیم کند.

مدیرعامل بشرافیلم گفت: تحلیل اقتصاد سینمای پساکرونا بستگی به این دارد که پساکرونا چه زمانی تلقی شود... تا چند روز گذشته شیوع این بیماری سیر نزولی داشت اما چند روزی است شاهد سیر صعودی این بیماری هستیم. در حال حاضر کشور در یک شرایط بحرانی قرار دارد که نمی‌توان در موارد مختلف دست به تصمیم‌گیری زد یا تحلیلی ارائه داد، اما پس از طی این دوره، باید رابطه قطع‌شده مخاطب با سالن سینما را با تولید و اکران فیلم خوب، دوباره برقرار کرد.

رابطه سینما با مردم تغییر خواهد کرد

«علی سرتیپی» تهیه‌کننده، پخش کننده و سینمادار با تاکید بر خوشحال‌کننده بودن خبر بازگشایی سالن‌های سینما با آغاز فصل تابستان، اظهار داشت: سینمای ایران و مخاطبانش ارتباطی تنگاتنگ با هم دارند و همه آنهایی که نسبت به استقبال مخاطب از فیلم‌های اکران در بازگشایی دوباره سالن‌ها تردید دارند، در بخشی از چشم‌انداز خود مطمئن هستند که مخاطبان نسبت به دیدن فیلم روی پرده سینما دلتنگ شده‌اند و این دلتنگی و خواسته قلبی کتمان‌ناپذیر است.

مدیرعامل فیلمیران گفت: اتفاقی به نام کرونا، ابتدا سالن‌های سینما را تعطیل کرد و حالا قرار است بعد از بازگشایی بسیاری از کسب‌وکارها و مکان‌های عمومی کرکره‌های سینما هم بالا برود، اما پیش‌بینی من این است که در دوره جدید، رابطه سینما با مردم و متقابلا مردم با سینما دستخوش تغییراتی نسبت به گذشته خواهد شد. سرتیپی اضافه کرد: فیلم‌هایی که روی پرده می‌روند باید آنقدر جذاب باشند که بازگشت پرشکوه مردم به سالن‌های سینما را رقم بزنند.

این صاحب‌نظر اقتصادی سینما در ادامه گفت: در تهران و شهرستان‌ها سالن‌های جدیدی به مجموعه سالن‌های موجود اضافه شده و با رعایت شدید پروتکل‌های بهداشتی قرار است پرده نقره‌ای باردیگر با نور سینما و حضور مخاطبان جان بگیرد. چه بهتر که بتوان در آینده این روند نو، مجال درستی برای جذب مخاطب/خانواده، اکران فیلم‌های اکرانی و همچنین پخش درست فیلم‌های ایرانی با استفاده از ظرفیت سینمای آنلاین و وی.او.دی‌ها به وجود آورد و از ایده‌های نو و جریان‌ساز در این راه بهره برد.

شاید پساکرونا باعث شود دوباره به سینما فکر کنیم...

«رسول صدرعاملی» تهیه‌کننده و کارگردان سینمای ایران در ترسیم شرایط پیش‌روی سینمای ایران در دوران پساکرونا گفت: اتفاقی که با شیوع ویروس کووید-۱۹ در دنیا افتاد، در تاریخ بشریت مشابه نداشته است. یعنی ما هرگز تجربه ماجرایی مثل کرونا را با همه راز و رمزها و پیچیدگی‌هایش پیش از این حتی شاید در سال‌های وبا و طاعون و سایر بیماری‌های واگیردار پشت سر نگذاشته بودیم و نکته جالب این که این اتفاق، در اوج پیشرفت و توسعه علم و تکنولوژی و در شرایطی که تصور این بود که در سال ۲۰۲۰، می‌توان در آسمان رانندگی کرد و دچار معضل ترافیک نشد، رخ داد و یک مرتبه، ویروس کرونا آمد و همه را وادار کرد که فعلا یاد بگیرند دست‌هایشان را خوب بشویند و از ترس جان خود، اینقدر گسترده پروتکل‌های بهداشتی جهان را اطاعت و رعایت کنند!

خالق «من ترانه ۱۵ سال دارم» ادامه داد: با این وصف، آنچه استنباط می‌شود این است که این واقعه، در آینده نزدیک روی نوع زیبایی‌شناسی هنر و اساسا خیلی از قصه‌ها و درام‌ها و حتی اشعار و شاید تابلوهای نقاشی و همه شاخه‌های هنر تأثیر بگذارد. تعریف و زیبایی‌شناسی که سال پیش این موقع وجود داشت، به احتمال زیاد سال آینده در این مقطع در ذهن هنرمند و آرتیست به شکلی دیگر بازتعریف خواهد شد و به همین سادگی، قصه‌های رایجی که تا به امروز طرفدار داشت، دیگر تماشاگر را راضی نخواهد کرد.

صدرعاملی گفت: در شرایط کرونا، تماشاگر سینه به سینه با مفهومی جلو رفت که او را غافلگیر کرد؛ اگر گذشته مرگ‌باوری در فلسفه و ادیان و مذاهب وجود داشت، در دوران کرونا انسان به طور عینی و دقیق با مرگ رودررو شد. حال در چنین موقعیتی که آدم‌ها به همین صراحت و شفافیت به درک بودن و نبودن رسیده‌اند، دیگر در صندلی سینما نمی‌نشینند همان فیلم‌های قبلی را ببینند. البته که همچنان سینمای تصویرگر مناسبات انسانی و رابطه انسان با انسان پابرجا خواهد ماند اما به نظرم سینما در دوره جدید، با خودش یک دگرگونی می‌آورد.

او در ادامه با اشاره به تأثیر این شرایط بر اقتصاد سینما ایران اظهار داشت: باید به این نکته توجه کرد که ما به آن شکل اقتصاد سرپا و پویایی (در کلیت و در سینمای ایران) نداشتیم که حالا نگران از دست رفتنش باشیم... به هر حال همه سینمای ایران با تعدادی فیلمساز خوب و تعدادی سلبریتی و تعدادی سرمایه‌گذار (که سعی می‌کردیم هر کدامشان را به انحای مختلف متهم و از سینما دور کنیم!) رو به جلو حرکت می‌کرد و این همه سرمایه سینمای ایران بود و البته یکسری پردیس سینمایی که ظاهر مدرن داشت اما مدیریت‌شان گاه سنتی و قدیمی بود و اصولا از جنس خود سینما و فرهنگ نبود... از آن سو به وضعیت معیشتی پرسنل سالن‌های سینما و عوامل تولید فیلم‌ها می‌رسیم که پیش از شیوع کرونا هم جالب نبود... پس مجموعه آن چیزی که ما به آن سینمای ایران می‌گوییم، علی‌رغم ذهن پویا و خلاقیت فیلمسازان مطرحی که داریم، هیچگاه به آن تعریف استاندارد صنعت سینما نزدیک نشد که حالا برای تعطیلی آن عزادار شویم. حتی می‌شود گفت که شاید پساکرونا باعث شود دوباره به سینما فکر کنیم...

صدرعاملی با اشاره به امکان‌های تازه برقراری ارتباط مردم با مخاطب در ماه‌های اخیر گفت: تجربه نمایش‌های وی. او.دی در ابتدا ترسناک به نظر می‌آمد ولی مدتی که گذشت شخصا به این نتیجه رسیدم که نمایش‌های وی.او.دی می‌تواند باعث ارتقای سنیمای ایران شود یعنی مطالبات تماشاگر را از سینما بالا ببرد. درست مثل دهه هفتاد که تله‌فیلم‌ها باب شد و در ابتدا همه نگران بودیم که ممکن است از طعم و جذابیت سینمارفتن بکاهد ولی تله‌فیلم ساخته شد تا توقع تماشاگر از فیلم‌های سینمایی بالا برود. قبل‌ترها هم وقتی تلویزیون رنگی شد، خیلی‌ها نگران این شدند که سینما از دست برود ولی سنیما از دست نرفت و باقی ماند.کارگردان «گل‌های داوودی» گفت: درون نوری که از آن اتاق کوچک روی پرده نقره‌ای می‌تابد و بازتابش به تماشاگر می‌رسد، رازی نهفته است که قابل حذف شدن نیست. شاید روزهایی نگران‌کننده را بگذراند و تضعیف شود، اما هیچ‌گاه حذف نخواهد شد.

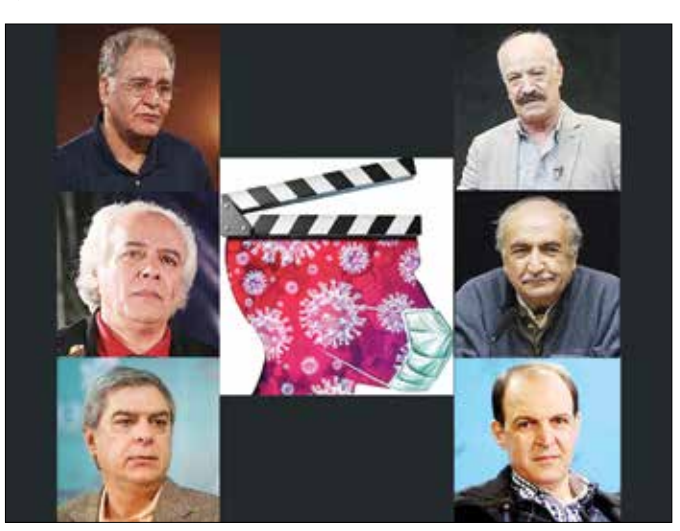

سرمقاله

استقلال و چند تیم در یک فصل

محمد هدایتی

وقتی از ثبات در فوتبال صحبت می شود، مسائلی همچون ثبات مدیریتی به ذهن می آید. اینکه مدیریت یک باشگاه یا مجموعه فرصت داشته باشد برای چندسالِ پیش رو برنامه ریزی کند. اما در کنار این نباید از اهمیت ثبات فنی غافل بود. اصل پذیرفته شده ای در فوتبال هست که بر مبنای آن مربیان برای نهادینه کردن ایده هایشان در یک تیم به زمان نیاز دارند. البته نمی شود از زمان مشخصی صحبت کرد. اینجا پای میزان تغییراتی که مربی در تیم ایجاد می کند به میان می آید. مثلا گواردیولا هم در بایرن و هم در سیتی خیلی سریع فلسفه اش را اجرایی می کند، مربیان دیگری مثل آنجلوتی به زمان بیشتری نیاز دارند. در کنار این اما می شود به وجه دیگری از ثبات اشاره کرد. اینکه عملکرد فنی یک تیم در طول یک فصل از چه الگویی تبعیت می کند، و این عملکرد چقدر نتایج آتیِ تیم ها را تبیین می کند. در اینجا می شود تفاوتی قائل شد بین لیگ های مطرح جهان و لیگ ایران. در آنجا نوعی ثبات، در این معنایی که گفتیم وجود دارد. البته تیم ها فرازونشیب هایی در طول فصل دارند، حتی بهترین تیم ها. گاهی چندهفته ای را در اواسط فصل از دست می دهند. با این حال عملکرد آن ها تابع الگویی خطی است. در ایران اما این تابع نه خطی که بسیار سینوسی است. تیم ها در طول یک فصل چنان دگرگون می شوند، چنان عملکردشان زیر و رو می شود که حیرت انگیز است. احتمالاً این مسئله را می توان شاخصی برای فاصله داشتن از اصول حرفه ای و برنامه ریزی دانست. یا شاید تاثیرپذیریِ زیاد فوتبال ایران از عوامل غیر فوتبالی مثل برنامه ریزی های سازمان لیگ یا تعطیلات فوتبالی. عملکرد استقلال را در چند فصل اخیر مرور کنید. آنقدر تفاوت ها حتی در یک فصل بسیار است که سخت بتوان از یک تیم صحبت کرد. استقلال از زمان سرمربیگری منصوریان با این چالش اساسی مواجه بوده است. بازی ها و کیفیت فنی از الگویی به شدت سینوسی تبعیت می کند، به این خاطر است که می توان بهترین روزها و بدترین روزها را در فاصله ای کم از هم مشاهده کرد. در زمان شفر هم این روال را می بینیم. تیمی که در یک مقطع زمانی حریفانش را با نتایج پرگل پشت سر می گذاشت، زیبا هم بازی می کرد، به یکباره نزول کرد و اساساً حتی خصلت تیم بودن را از دست داد. اما احتمالاً مهم ترین گواه این امر استقلال این فصل باشد. استقلال هفته های آغازین رو خوب شروع نکرد اما از هفته پنجم چنان اوج گرفت که همه این تیم را مدعی قهرمانی می دانستند. و حالا در اواخر فصل به استیصال محض رسیده است. آنچنان که این استیصال، خشم، بی برنامگی حتی در چهره های بازیکنان و مربیان مشهود است. بله، داستان رفتن پرحاشیه استرا را نباید فراموش کرد، که اگر بود اَستقلال حالا در کورس قهرمانی بود. که البته این خود شاهد دیگری برای بی ثباتی است. اما یک تیم واقعی، چرا باید چنین راحت از هم پاشیده شود. البته همانطور که گفتیم داستان فقط مربوط به استقلال نیست. تراکتور این فصل نمونه دیگری از این عملکرد سینوسی است. این ها تیم های خوب و پرمهره لیگ هستند که به این سرنوشت دچار شده اند.